

NENÍ VŠE TAK, JAK SE PÍŠE...

...vyjádření k článku „Co dělat, když Vám na Vašem pozemku někdo cizí skácí strom?“ uveřejněném na internetovém českotřebovském zpravodaji dne 9.3.2019 (autor M. Mikolecký)

V článku je nepravdivě popsáno kácení „staré“ či „mnohaleté“ vrby. Ve skutečnosti se jednalo o pařezový obrost, který vyrostl po dřívějším skácení většího stromu. Proto je také pařez poměrně mohutný, ačkoli odstraněný výmladek pouze keř o ploše cca 10 m². **Předmětná vrba nedosahovala takové velikosti, aby pro její skácení bylo třeba povolení orgánu ochrany přírody.** Tvrzení uvedené v článku – „bylo vydáno nezákonné povolení“ – je nepravdivé, neboť povolení ke kácení nebylo třeba.

Důvodem ke kácení bylo umožnění zachování průchodu občanů kolem zahrady novostavby. Pro zabezpečení byl vytyčen a geodeticky zaměřen pozemek, dnešní pozemková parcela č. 2653/20 Česká Třebová (zajišťoval odbor majetku města). Protože však v nové trase na pozemku města rostla uvedená vrba, bylo ji nutné pokácet. **Poloha keře zkontrolována i z leteckého snímku, nebyly o ní pochybnosti.**



tvoril
tedy

jeho
pruh
v k.ú.

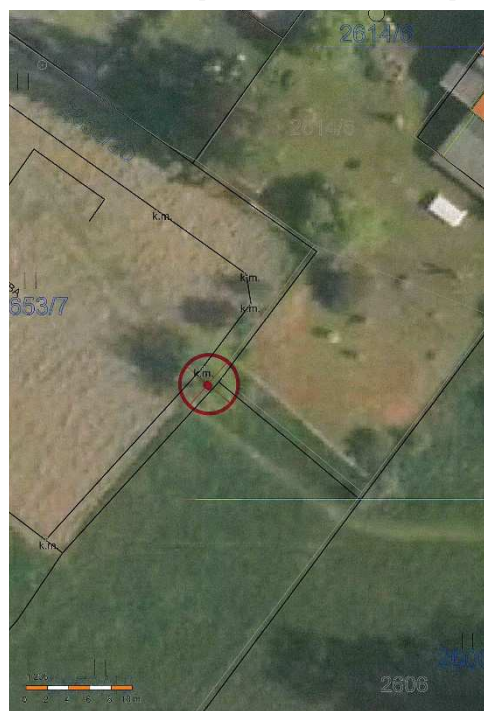
byla

Sám autor článku připouští, že „...vrba se rozrůstala směrem k hranici pozemku a větvemi pak zasahovala i na městský pozemek...“, to dokládá skutečnost, že živá část pařezu (nyní pokácená) ležela na městském pozemku. To je ostatně zřejmé i z přiložené fotografie se zachyceným geodetickým bodem na hranici pozemku.

V souvislosti s uvedenými rozměry je také poznámka autora: „...ten, kdo strom odklízěl, ponechal navíc bezostyšně na soukromém pozemku č.p. 2653/18 nepořádek. V souladu s povolením odboru ŽP? Dřevo si ponechal a hromada proutí z vrby zde zůstala dodneška...“ spíše úsměvná, neboť z káceného keře žádné dřevo kromě „hromady proutí“ nebylo. Ponechané větve byly odklizeny 11. 3. 2019.

V poslední části článku autor popisuje pravděpodobně skutečné důvody pro jeho napsání – potíže se změnou územního plánu. Přitom autorem stanovisek, které vedly k zamítnutí navrhované změny pozemků rodiny Alešíkových na stavební parcely, není zdejší odbor životního prostředí. Popsané skutečnosti, které brání změně využití území (II. třída ochrany půdy a ochranné pásmo vodního zdroje) jsou dány příslušnými zákony a orgánem státní správy, který k tomu vydal zamítavé stanovisko, je Krajský úřad Pardubického kraje. Proto bychom s odkazem na větu „...rozum nad takovou politikou zůstává stát...“ doporučovali rozlišovat mezi státní správou a politikou.

Informace uvedené v článku pana Mikoleckého nebyly nijak ověřeny. Autor ani zástupce rodiny Alešíkových se na důvody kácení na odboru životního prostředí ani na odboru majetku nezeptal. Celý článek vznikl pouze na základě jednostranně podaných informací, které nebyly ověřovány. Pohnutky



si může pozorný čtenář domyslet sám. V každém případě občany s klidným svědomím ujišťujeme, že k žádnému nezákonnému kácení vzrostlého stromu s povolením orgánu ochrany přírody nedošlo.

Dovoláním se sankcí proti orgánu ochrany přírody za nepodložené a neověřené informace by mělo vést k sebereflexi pana Mikoleckého a zveřejnění jeho omluvy, neboť svým článkem poškodil pracovníky odboru životního prostředí.

Článek obsahuje i další informace z legislativy v oblasti ochrany dřevin, které jsou také velmi nepřesné a nepravdivé a jejich interpretací uvádí M. Mikolecký četnáře/potencionální žadatele o kácení v omyl:

1. V případě **ovocných stromů**, které nejsou součástí stromořadí, **není třeba povolení** v případě, kdy rostou na pozemcích v zastavěném území evidovaných v katastru nemovitostí jako druh pozemku zahrada, zastavěná plocha a nádvoří nebo ostatní plocha se způsobem využití pozemku zeleň (nikoli povinnost žádat o povolení kácení ovocných stromů v zahradách a sadech, jak mylně cituje výklad MŽP pan Mikolecký).
2. V případě, kdy je stavem dřeviny zřejmě a bezprostředně ohrožen život či zdraví (př. havarijní stav následkem vichřice či sesuvu půdy), se povolení ke kácení nevydává. Kácení je však nutné oznámit orgánu ochrany přírody do 15 dnů od provedení kácení (nikoli vyřizovat si dodatečně povolení, jak uvádí M. Mikolecký).

Ing. Ivana Vrbická, vedoucí odboru životního prostředí

Ing. Jiří Smrčka, vedoucí odboru majetku města